

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
eerste kamer

Openbare zitting van 16 november 2021

Dossiernummer TB-252-2021

In de zaak van:

Mr. X, advocaat bij de balie, kantoor houdende te;
Verschijnend in persoon en bijgestaan door mr. Y, advocaat te

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

Tenlasteleggingen:

1.

"1.

Bij e-mail dd. 07.03.2019 (stuk A. 1a) diende mevrouw A klacht in tegen mr. X, enerzijds omdat zij zeer lange tijd had moeten aandringen op het (gedeeltelijk) terugstorten van een bedrag van € 78.742,39 dat haar zou toekomen, en anderzijds omdat mr. X op het moment van terugstorting nog steeds een som van € 18.742,39 inhield op deze derdengelden, volgens klaagster mevr. A ten onrechte.

Mevr. A maakte deze klacht ook per post over, voorzien van haar originele handtekening (stuk A.1b).

De stafhouder kwam bij mr. X tussen om zijn commentaar op deze klacht te kunnen kennen. Slechts met mondjesmaat en na herhaaldelijk aandringen kreeg de stafhouder enig zicht op datgene wat er met de derdengelden van mevr. A was gebeurd in de periode van juni 2017 tot eind 2018.

2.

Op basis van deze informatie startte de stafhouder een tuchtonderzoek op, voor zoveel als nodig ook ambtshalve, en hij stelde mr. X daarvan in kennis bij aangetekende brief dd. 04.11.2019 (stuk A 2). Aan mevr. A werd ook op 04.11.2019 de beslissing van de stafhouder om een tuchtonderzoek op te starten meegedeeld (stuk A 3).

Mr. Q, lid van de Raad en penningmeester van de Orde, werd aangesteld als onderzoeker bij de brief dd. 04.11.2019 (stuk A 4),

Volgende - vooralsnog vermoede - feiten maakten het voorwerp uit van dat tuchtonderzoek:

"1.

Zoals blijkt uit een geschreven "OVEREENKOMST TUSSEN ADVOCaat EN PRIVATE CLIENT" werd mr. X op 04.09.2012 door mevrouw A (..... te) gelast met de behartiging van haar belangen in een procedure vereffening en verdeling van de (ontbonden) huwgemeenschap B, in welke overeenkomst onder andere wordt bepaald dat de advocaat alle bedragen die hij voor zijn cliënt ontvangt binnen de kortst mogelijke tijd zal doorstorten aan zijn cliënt, en ook dat de advocaat op die bedragen sommen mag inhouden tot dekking van zijn openstaande voorschotten of staten van kosten en ereloon, mits hij de cliënt hiervan schriftelijk op de hoogte brengt (artikelen 5.1 en 5.2).

Mevrouw A ontving, in het kader van de voormelde vereffening-verdeling, in juni 2017 op haar eigen rekening betaling van € 78.742,39 als gelden die haar toekwamen volgens de behandelende notaris. Mr. X zou toen mevrouw A zonder gegronde redenen overtuigd hebben dat het beter was die gelden te blokkeren op een door mr. X geopende rubriekrekening, met als gevolg dat mevrouw A op 30.06.2017 voormeld bedrag van € 78.742,39 op voormelde rubriekrekening heeft overgeschreven.

In de weken en maanden nadien werd deze rubriekrekening door mr. X gedebiteerd als volgt:

- Op 17.08.2017, overschrijving van € 50.000,00 naar zijn privérekeningop naam van C, zonder vermelding.
- Op 04.10.2017, overschrijving van € 15.951,27 naar zijn kantoorrekening op naam van D, met vermelding "FACTUREN"
- Op 19.10.2017, overschrijving van € 5.000,00 naar zijn kantoorrekening op naam van D, met vermelding 'DOORSTORTING GELDEN"
- Op 30.10.2017, overschrijving van € 2.000,00 op zijn privérekening op naam van C, met vermelding "VERGOEDING 10/2017"
- Op 30.10.2017, overschrijving van € 2.000 op zijn privérekening op naam van C, met vermelding "VERGOEDING 10/2017"
- Op 06.11.2017, overschrijving van € 4.763,92 op uw kantoorrekeningop naam van D met de vermelding "....."

Ten gevolge van deze overschrijvingen werd de rubriekrekening tot nul herleid (rekeningstand op 31.12.2017 was € 2,50).

Uit geen enkel stuk blijkt dat mevrouw A door mr. X werd geïnformeerd over deze opeenvolgende overschrijvingen, en evenmin blijkt dat mevrouw A ooit een andere bedoeling zou gehad hebben dan die gelden geblokkeerd te laten op de voormelde rubriekrekening, tot wanneer zij de zekerheid had dat het volledige bedrag haar effectief toekwam en de uitbetaling daarvan niet berustte op een materiële vergissing van de notaris, wat blijkbaar volgens mr. X de reden zou geweest zijn om de gelden door mevrouw A op de bewuste rubriekrekening te laten overschrijven, terwijl vooralsnog uit geen enkel stuk blijkt dat er inderdaad redenen waren om aan te nemen dat er daadwerkelijk sprake zou kunnen zijn van een materiële vergissing en dus om mevrouw A aan te raden die gelden te blokkeren op een door u geopende rubriekrekening.

Integendeel wordt door de opeenvolgende overschrijvingen ten eigen bate de indruk gewekt dat mr. X mevrouw A aldus geadviseerd heeft om het voormelde bedrag van € 78.742,39 voor eigen doeleinden te kunnen aanwenden.

2.

Volgens mevrouw A zou zij sedert begin 2018 zijn beginnen vragen naar de vrijgave van het gerubriceerde bedrag, waarna zij van mr. X wel "allerhande excuses" zou gekregen hebben maar geen betaling, wat volgens haar de reden zou geweest zijn om de samenwerking met mr. X te beëindigen en een nieuwe raadsman te raadplegen.

Deze breuk dateert blijkbaar van november 2018, zoals blijkt uit mailverkeer tussen mr. X en zijn cliënte van 08 en 09.11.2018, waarin mr. X onder andere melding maakt van het feit dat hij de week voordien een mondelinge opdracht tot overschrijving zou gegeven hebben aan de bank, dat hem op 05.11.18 door de bank zou zijn meegedeeld dat hij die opdracht officieel moest geven en ook moest bevestigen met een digitale handtekening, en dat hij dat op 06.11.18 ook effectief zou gedaan hebben. Daarop heeft zijn cliënte hem bij mail van 08.11.2018 gevraagd: "Waar zijn de bewijzen van printscreens, bewijzen van overschrijving, van bevestiging, zoals we afgesproken hadden?" en meegedeeld dat zij de dag nadien een afspraak had met meester E, waarop mr. X gereageerd heeft bij mail van 09.11.2018 dat voor hem de samenwerking daar en dan stopte.

In die mail van 09.11.2018 deelt mr. X aan zijn cliënte nog mee: "...Jullie kennen mijn bezwaar tegen de vrijgave van de betreffende rubriekrekening. Ik blijf erbij dat dit om geld gaat dat door een vergissing in A haar bezit is terecht gekomen. Daar kon zij niets aandoen, bovendien apprecieerde ik het dat jullie mij dit meedeelden. Wij hebben trouwens een mooie gulden middenweg gevonden door dit geld te 'parkeren'. Dat sierde jullie...". Hij heeft daarin ook meegedeeld:

"...Onlangs werd het voorgaande doorkruist door jullie verzoek om de geparkeerde gelden vrij te maken in jullie voordeel.

Ik heb steeds gezegd dat dit risicovol is.

Intussen heb ik mij intern bevraagd en de conclusie is dat ik mij hier niet toe mag lenen.

Als ik die gelden rechtstreeks vrij maak naar jullie toe, overschrijd ik een grens als advocaat en ga ik minstens deontologisch in de fout, met alle gevolgen van dien.

Daarom stel ik het volgende voor (wat mij uitdrukkelijk is geadviseerd).

Ik mag deze gelden wel overmaken aan een andere advocaat, die net als ik gebonden is door het beroepsgeheim.

Het is enkel mijn plicht om de opvolgende advocaat te wijzen op de risico's, maar ook niet meer dan dat.

Indien die dan beslist om de gelden in jullie voordeel vrij te geven is dat zijn of haar keuze..."

En vervolgens heeft mr. X op 10.11.2018 per mail aan zijn cliënte een printscreen verzonden van de betreffende rekening, en dit "...gepersonaliseerd met een foto..." om te bewijzen dat de datum van de rekeningstand wel degelijk 10.11.2018 was.

Hierdoor heeft mr. X blijkbaar opzettelijk bij zijn cliënte de indruk gewekt dat voormeld bedrag van € 78.742,39 aldoor op de bewuste rubriekrekening was blijven staan, terwijl in werkelijkheid die rubriekrekening sedert 29.12.2017 leeggehaald was (rekeningstand per 31.12.2017 was € 2,50), en terwijl het voorheen geconsigneerde bedrag pas op 10.11.2018 door mr. X terug op die rubriekrekening werd geplaatst met gelden voortkomende van zijn privérekening op naam van C, dus op de dag zelf dat mr. X per mail de stand van die rubriekrekening aan zijn cliënte liet kennen.

Daaruit blijkt dat mr. X de dagen voordien geen betalingen kon doen van die rubriekrekening naar zijn cliënte, terwijl hij in zijn mails van 08.11 en 09.11.2018 nochtans had laten uitschijnen dat hij reeds de week voordien mondeling en diezelfde week op 06.11 opdracht tot overschrijving aan de bank zou gegeven hebben, en terwijl hij in zijn mail van 09.11.2018 een uitleg gaf als zou hij een deontologische fout begaan door de beschikbare gelden vrij te geven in het voordeel van zijn cliënte.

Die uitleg werd nog eens door mr. X herhaald in een brief / mail aan zijn opvolger dd. 14.11.2018, waarin hij andermaal niets zegt over het feit dat de rubriekrekening tot nul was herleid sedert december 2017, en dat hij die pas opnieuw had gecrediteerd met eigen middelen op 10.11.2018.

Op 19.11.2018 heeft mr. X dan € 50.000,00 van de rubriekrekening overgemaakt aan zijn gewezen cliënte, en op 21.11.2018 nog eens € 10.000,00, waarna hij het beschikbare saldo in opeenvolgende betalingen heeft overgeschreven naar zijn kantoorrekening als betaling van onkosten en erelonen in diverse dossiers.

Uit dit alles zou kunnen afgeleid worden dat mr. X de realiteit van de rubriekrekening verborgen heeft gehouden voor zowel zijn cliënte als haar nieuwe raadsman, en dat hij heeft gelogen tegen zijn cliënte (minstens door omissie) over de redenen waarom hij de rubriekrekening niet kon liquideren en over het feit dat die rekening tussen 31.12.2017 en 10.11.2018 permanent op nul had gestaan.

3.

Bij brief van 17.09.2019 aan de stafhouder heeft mr. X uitgelegd dat er eind juni 2017 een bijeenkomst zou hebben plaats gehad met de heer en mevrouw F - A, met zijn echtgenote (?), met zijn medewerker meester G en met diens echtgenoot (?), wat volgens mr. X "...kaderde in de goede en vruchtbare samenwerking enerzijds en de alsmaar concreter wordende plannen om samen met de heer F en mevrouw A te investeren in professioneel vastgoed..." anderzijds, waarbij de vraag kan gesteld worden of hij op die manier niet op ontoelaatbare wijze vermenging toeliet tussen zijn zaken als advocaat en zijn zaken als privépersoon.

Mr. X zegde aan de stafhouder dat er "in die periode" een intentieverklaring zou opgesteld zijn, met datum 20.07.2017 en ondertekend enerzijds door hemzelf en anderzijds door de heer F als zaakvoerder van de BVBA H.

Deze "INTENTIEVERKLARING" heeft geen vaste datum, en werd niet ondertekend door mevrouw A.

Precies deze "INTENTIEVERKLARING" zou mr. X het recht hebben gegeven om het gerubriceerde bedrag van € 78.742,39 voor eigen doeleinden aan te wenden, nu de tekst daarvan onder andere voorziet:

"... Partij X geeft in dit verband en uiterlijk tot 31.12.2018 de helft van de aandelen van C in pand ten voordele van partij H. Partij X zal hiertoe de vereiste formaliteiten vervullen.

Partij H betaalt in dit verband een voorschot dat overeenstemt met de helft van de geraamde waarde van 50% van de aandelen van C. Dit voorschot wordt betaald via verrekening van de tegoeden op de rubriekrekening, met name € 78.742,39 ..."

Mr. X ondertekende die "INTENTIEVERKLARING" zowel in eigen naam, als voor de vennootschappen C en D, waaruit blijkt dat hij op ontoelaatbare wijze privébelangen zou vermengd hebben met zijn professionele belangen als advocaat, ook al door in die overeenkomst de voormelde rubriekrekening te betrekken die gekoppeld was aan een welbepaald dossier dat hij als advocaat behandelde, en dit alles blijkbaar zonder dat mevrouw A daarvan op de hoogte was, en in elk geval zonder dat mevrouw A die overeenkomst mee heeft ondertekend.

Dergelijke handelwijze komt neer op belangenvermenging, mr. X beschikt over gelden van een cliënte zonder dat hij het bewijs bijbrengt van haar akkoord, en uit niets blijkt dat mevrouw A door hem werd geïnformeerd over deze gang van zaken.

4.

Verder lijkt het er minstens op dat deze "INTENTIEVERKLARING" post factum zou kunnen vervaardigd zijn om de handelwijze van mr. X met de bewuste rubriekrekening alsnog te rechtvaardigen:

- Het stuk in kwestie heeft geen vaste datum en werd niet ondertekend door mevrouw A en evenmin door om het even welke andere betrouwbare derde.
- De aard en de bestemming van de verschillende betalingen die mr. X middels die rubriekrekening heeft gedaan tussen 17.08.2017 en 06.11.2017 verraden geen enkele link met de voormelde intentieverklaring en de daaraan ten grondslag liggende transactie.
- Wanneer mevrouw A aan mr. X vraagt haar geblokkeerde gelden terug aan haar over te maken, voert mr. X allerlei argumenten aan om dat niet te doen maar verwijst hij op geen enkele manier, noch impliciet noch expliciet, naar de bewuste intentieverklaring van 20.07.2017 of naar de daaraan ten grondslag liggende zakelijke plannen tussen hem, zijn (blijkbaar) familiale vennootschap, zijn advocatenkantoor en de BVBA H, terwijl dat het meest voor de hand liggende verweer zou geweest zijn.

5.

Na terugbetaling aan mevrouw A van in totaal € 60.000,00 van de voormelde rubriekrekening, heeft mr. X het resterend saldo gebruikt om diverse facturen te betalen, en dit ondanks het verzet daartoe van mevrouw A, en terwijl mr. X niet alleen facturen heeft betaald die betrekking hadden op de prestaties die hij voor mevrouw A had geleverd, maar ook die betrekking hadden op prestaties welke geleverd werden voor de BVBA H en/of voor de heer F.

Op die manier zou het resterend saldo van de rubriekrekening na de betaling van mr. X aan mevrouw A van 20.11.2018 alsnog afgewend zijn van de juiste bestemming welke die gelden hadden moeten krijgen, namelijk terugbetaling van het volledige bedrag aan mevrouw A, minstens van het volledige bedrag verminderd met gerechtvaardigde staten van onkosten en erelonen in het kader van het optreden van mr. X als raadsman van mevrouw A.

6.

Het (gebruikelijke) onderzoek van de derdenrekening(en).

3.

Mevr. A werd uitgenodigd (stuk A5) voor een verhoor dat op 25.11.2019 kon plaatsvinden in aanwezigheid van haar raadsman, mr. I. Van dit verhoor werd proces-verbaal opgesteld (stuk A6).

Mevr. A verklaarde over een en ander het volgende.

- *Over de som van € 78.742,39 die zij ontving van de notaris en die vervolgens op een rubriekrekening werd geplaatst:*

Mevr. A stelt hierover dat mr. X haar meedeelde dat hij een fout in de afrekening van de notaris zou hebben ontdekt en dat daarom deze gelden best op een rubriekrekening zouden geplaatst worden. Mr. X zou uitdrukkelijk aan mevr. A hebben gezegd dat de gelden op die rubriekrekening zouden blijven staan.

Sinds anderhalf jaar had mevr. A gevraagd om haar die gelden terug te storten. Het was pas door de tussenkomst van mr. E dat de gelden gedeeltelijk (nl. ten bedrage van € 50.000 en € 10.000) werden teruggestort in november 2019.

Er werd € 18.742,39 ingehouden door mr. X, volgens hem ter compensatie van nog openstaande erelonen van mevr. A, van haar partner dhr. F en van de gezamenlijke vennootschap H die zij hadden.

Mr. X heeft nooit een reden opgegeven waarom hij die gelden niet eerder kon terugstorten. Ook over de eventuele "deontologische bezwaren" die er zouden geweest zijn om de gelden terug te storten, heeft mevrouw A geen uitleg gekregen.

- *Over de intentieverklaring die werd ondertekend tussen mr. X en H:*

Mevr. A verklaarde dit papier nooit gezien te hebben en hier niets van te weten. Haar echtgenoot heeft haar daar ook nooit iets over gezegd.

Van een bijeenkomst in haar aanwezigheid waarop dit document zou zijn ondertekend, had mevrouw A geen enkele weet.

Zij gaf wel toe dat mr. X en de heer F vaak besprekingen hadden over diverse projecten, waar zijzelf daar nauwelijks bij betrokken werd.

- *Over de erelonen die nog verschuldigd zouden zijn en waarmee mr. X het saldo op de rubriekrekening wenst te verrekenen:*

Mevr. A kan absoluut niet akkoord gaan met de verrekening van het ingehouden saldo van € 18.742,39 met zagezegde openstaande ereloonnota's.

Ze merkt hierbij op dat er reeds voor € 62.000 (excl. BTW) aan facturen werden betaald in 2017. Deze facturen werden om fiscale redenen op naam van H gezet. Mevr. A benadrukte dat zij nooit enig detail had gekregen van de prestaties die deze facturen zouden moeten verantwoorden.

In elk geval meent mevr. A dat onder geen beding nog bijkomend ereloon verschuldigd kan zijn en al zeker niet kan ingehouden worden voor de betaling van facturen van derden (zoals H of dhr. F)

De facturen die mr. X nog zou willen verrekenen werden aan mevr. A getoond. Zij bevestigde deze facturen nooit eerder gezien te hebben.

4.

Op 16.12.2019 werd ook mr. X verhoord, nadat hij hiertoe werd uitgenodigd bij brief dd. 03.12.2019 (stuk A7 a-c).

Tijdens het verhoor van 16.12.2019, in aanwezigheid van zijn raadsman mr. Y, verklaarde mr. X o.a. volgende (zie proces-verbaal, stuk A8).

- *Over de som van € 78.742,39 die werd ontvangen van de notaris en vervolgens op een rubriekrekening werd gestort:*

Mr. X legde uit dat in het kader van een procedure vereffening-verdeling met de ex-man van mevr. A een overeenkomst werd gesloten waarbij haar gelden toekwamen. Het bedrag van € 78.742,39 werd door de notaris gestort bovenop het bedrag voorzien in die overeenkomst.

De heer F en volgens mr. X ook mevr. A vonden dit vreemd en contacteerden daarom mr. X die eveneens van oordeel was dat dit niet klopte.

Eerste idee zou geweest zijn om de gelden terug te storten naar de notaris, maar dat zouden mevr. A en de heer F niet gewild hebben, reden waarom zou zijn besloten om die gelden op een rubriekrekening te storten.

Mr. X erkende dat mevr. A niet op de hoogte was van de diverse bewegingen op de rubriekrekening waardoor op 31.12.2017 nog slechts € 2,5 beschikbaar was op die rekening.

Op de vraag welke deontologische bezwaren er zouden geweest zijn tegen het terugstorten van deze gelden aan mevr. A op haar vraag, antwoordde mr. X dat het dubieus zou zijn, indien de ex-man van mevr. A de gelden zou teruggeisen, dat mevr. A deze gelden onder haar zou hebben.

De gelden gebruiken voor een vastgoedproject meende mr. X dan wel te kunnen doen omdat hij anders moeilijk aan zijn centen zou geraken ...

Het voormelde nog niet aan mevr. A terugbetaalde saldo van € 17.742,39 stond op het moment van het verhoor niet meer op de rubriekrekening, maar wel op de kantoorrekening van mr. X.

- *Over de intentieverklaring die werd ondertekend tussen mr. X en H:*

Mr. X legde uit dat er een intentieverklaring was getekend in het kader van een vastgoedproject dat hij met de heer F en mevr. A zou doen.

Mr. X gaf toe dat de besprekingen vooral met de heer F werden gevoerd en dat dit ook de reden was waarom mevr. A de intentieverklaring niet had ondertekend.

Alle financiële zaken zouden voornamelijk met de heer F besproken zijn.

Mr. X stelt dat hij over deze intentieverklaring niet heeft gesproken toen mr. E tussenkwam om de terugbetaling van de bewuste gelden aan mevr. A na te streven, omdat hij schrik had om aan mevr. A toe te geven dat er diverse verrichtingen op de rubriekrekening waren gebeurd. Ook aan de stafhouder had hij dit aanvankelijk niet meegedeeld omdat hij hoopte dat alles zou goed komen en dat mevr. A niet meer zou aandringen

- *Over de erelonen die nog verschuldigd zouden zijn en waarmee mr. X het saldo van de rubriekrekening wenst verrekend te zien:*

Dat mr. X alles op de H factureerde, werd door hem bevestigd. Eveneens bevestigde mr. X dat hij een factuur van C 27.000 en één van C13.000, telkens exclusief BTW, had opgesteld voor de procedure vereffening-verdeling en dit overeenkomstig de ereloonovereenkomst die was afgesloten met mevr. A. Daarnaast had hij ook nog aan de H gefactureerd en alle facturen werden "vlot" betaald.

De inhouding van € 18.742,39 deed mr. X om te kunnen verrekenen met de prestaties die sinds juli 2017 tot en met oktober/november 2018 zouden gepresteerd zijn.

Mr. X verklaarde zich op het moment van het verhoor akkoord om dit saldo van € 18.742,39 te blokkeren op een rubriekrekening, geopend op naam van de Orde en dit voor eind december 2019.

Hij ging nadien ook akkoord dat het volledig bedrag onder aftrok van € 3.937,12 exclusief BTW dit is € 4.963,92 inclusief BTW, al werd doorgestort naar mevrouw A. Tevens ging hij akkoord om voor dit bedrag van € 4.963,92 een arbitrage/verzoeningsprocedure via de balie te laten organiseren met voorkeur voor een arbitrage.

De voornoemde bedragen werden door mr. X effectief op een rubriekrekening van de balie gestort, en uiteindelijk ging mr. X akkoord om het volledige bedrag door te storten aan mevr. A.

5.

Tot slot werden ook de derdenrekeningen van mr. X onderzocht zijnde:

-
-
-

Bij een eerste nazicht, weliswaar op basis van onvolledige gegevens, bleek vrij snel dat er een aantal op zijn minst verdachte of niet te verklaren verrichtingen op die derdenrekeningen werden aangetroffen.

Mr. X werd hiermee geconfronteerd tijdens het verhoor van 16.12.2019 en gaf toe dat diverse verrichtingen niet hadden mogen gebeuren. De oorzaak daarvan moest gezocht worden in financiële problemen.

Mr. X hield voor alles tegen eind december 2019 te kunnen rechtzetten met de gelden afkomstig uit de verkoop van het kantoorgebouw toebehorende aan de vennootschap C. Hij beloofde om alle ontbrekende stukken i.v.m. de derdenrekening en de bewijzen van de rechtzettingen tegen 06.01.2020 mee te delen.

6.

De onderzoeker bracht tussentijds verslag uit bij de stafhouder op 24.12.2019 (stuk A9).

Naar aanleiding hiervan gaf de stafhouder de onderzoeker vervolgens als bijkomende opdracht alle professionele rekeningen van mr. X te controleren vanaf 2016 wat met bij brief dd. 27.01.2020 ook aan mr. X werd meegedeeld (stuk A10).

In haar eindverslag dd. 13.05.2020 (stuk 9) deelde de onderzoeker mee dat zij geen volledige controle van de derden-en professionele rekeningen van mr. X had kunnen doen bij gebrek aan voldoende beschikbare gegevens. De beloofde bewijzen van de rechtzettingen werden evenmin ontvangen. De onderzoeker meende evenwel toch al diverse onregelmatigheden te hebben gevonden op de drie derdenrekeningen (en vooral de derdenrekening).

7.

UIT HET ONDERZOEK IS DUS GEBLEKEN:

A/

- In het dossier B heeft mr. X door zijn cliënte, mevr. A, onder valse voorwendselen op 30.06.2017 door haar ontvangen gelden (€ 78.742,39) laten storten op een door hem geopende rubriekrekening*

Daarna heeft mr. X deze gelden voor de totaliteit ervan (op € 2,50 na) gebruikt voor eigen doeleinden, terwijl hij, op het ogenblik dat zijn cliënte deze gelden terugvroeg, tegen zijn cliënte gelogen heeft (minstens door omissie) over de redenen waarom hij de rubriekrekening niet kon liquideren in haar voordeel en over het feit dat die rekening tussen 31.12.2017 en 10.11.2018 permanent op nul had gestaan.

- Mr. X verwijst naar een "intentieverklaring" die hem het recht zou hebben gegeven om het gerubriceerde bedrag van € 78.742,39 voor eigen doeleinden aan te wenden, terwijl deze intentieverklaring niet door zijn cliënte mevrouw A werd ondertekend en evenmin vaste datum heeft, en terwijl hij van deze intentieverklaring nooit gewag heeft gemaakt in tempore non suspecto, dat wil zeggen in de periode dat hij door mevr. A en/of haar nieuwe raadsman onder druk werd gezet om de gerubriceerde gelden aan haar over te maken.*

- Uiteindelijk heeft mr. X pas na veel aandringen van mevr. A en haar nieuwe raadsman in november 2018 € 60.000,00 van de gelden op de rubriekrekening overgeschreven naar de rekening van mevr. A, nadat hij die rubriekrekening pas op 10.11.2018 opnieuw had gecrediteerd en zij tussen 31.12.2017 en 10.11.2018 permanent op nul had gestaan.*

- Het saldo of € 18.742,39 heeft mr. X ingehouden om te verrekenen met erelonen die volgens hem nog zouden verschuldigd zijn door mevr. A, maar ook door de dhr. F (gewezen partner van mevr. A) en door de firma H (bedrijf van deze F en mevr. A), terwijl hij in de zaak van mevr. A al een bedrag van € 62.000,00 had ontvangen aan onkosten en erelonen en terwijl de twee*

laatstgenoemden geen partij waren in het dossier van mevr. A en de bewuste gelden dan ook niet aan hen toekwamen.

B/

- *Uit geen enkel stuk blijkt dat mevr. A door mr. X werd geïnformeerd over de opeenvolgende overschrijvingen (voor eigen doeleinden van mr. X) van de rubriekrekening naar rekeningen van mr. X, en evenmin is gebleken dat mevr. A ooit een andere bedoeling zou gehad hebben dan die gelden geblokkeerd te laten op de bewuste rubriekrekening, en dit tot wanneer zij de zekerheid had dat het volledig bedrag haar effectief toekwam en dat de uitbetaling daarvan niet berustte op een materiële vergissing van de notaris (wat volgens mr. X de reden zou geweest zijn om de gelden door mevr. A op de bewuste rubriekrekening te laten overschrijven, terwijl uit geen enkel stuk is gebleken dat er inderdaad redenen waren om aan te nemen dat er daadwerkelijk sprake zou kunnen zijn van een materiële vergissing en om mevr. A aan te raden die gelden te blokkeren op een door mr. X geopende rubriekrekening).*

C/

- *Bij onderzoek van de 3 derdenrekeningen van mr. X kon vastgesteld worden dat binnengekomen derdengelden vaak niet werden doorgestort aan de juiste bestemming en integendeel door mr. X ook werden gebruikt voor eigen doeleinden.*

- *Zo lijkt er een tekort te zijn van € 124.000,00 in "grote dossiers" (onder andere,) en werd een bedrag van € 95.000,00 van de derdenrekening(en) door mr. X aangewend voor betaling van medewerkers.*

- *Deze feiten werden door mr. X niet betwist. Hij engageerde zich jegens de onderzoeker om dit te zullen regulariseren en/of uit te klaren, maar ondanks diverse rappels van de onderzoeker heeft mr. X nagelaten hierover bijkomende informatie of stukken mee te delen.*

8.

Bij brief dd. 15.06.2020 werd mr. X in kennis gesteld van de beslissing van de stafhouder (stuk A12).

9.

Uit dit alles blijkt dat de houding en de handelingen van mr. X in strijd te zijn met:

a]

Art. 1 Codex Deontologie voor Advocaten:

"De advocaat oefent zijn beroep op deskundige wijze uit met eerbiediging van het beroepsgeheim, van de essentiële plichten van onafhankelijkheid en partijdigheid, en met het vermijden van belangenconflicten. Hij eerbiedigt de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep ten grondslag liggen."

b]

Art. 4 Codex Deontologie voor Advocaten:

"Met inachtneming van de wettelijke regels en de beroeps- en gedragsregels is de advocaat steeds verplicht de belangen van de cliënt zo goed mogelijk te behartigen en die boven zijn eigen belangen of die van derden te stellen."

- door mevr. A onder valse voorwendselen gelden te hebben laten storten op een rubriekrekening en daarna deze gelden gebruikt te hebben voor eigen doeleinden;

- door bij het terugvragen van de gelden door mevr. A gelogen te hebben over de redenen waarom die gelden zagezegd niet meteen konden worden teruggestort;

- door een saldo van € 18.742,39 van de gelden die mevr. A had gestort op de bewuste rubriekrekening in te houden voor verrekening met erelonen die volgens mr. X nog verschuldigd zouden zijn geweest, niet alleen door mevr. A, maar ook door de heer F en de firma H, terwijl mr. X al een bedrag van € 62.000 had ontvangen aan onkosten en erelonen in de zaak van mevr. A en terwijl de twee laatstgenoemden geen partijen waren in het dossier van mevr. A en de bewuste gelden dan ook niet aan hen toekwamen.

c]

Art. 131 Codex Deontologie voor Advocaten:

"Elke vorm van krediet op de derdenrekening is uitgesloten."

- door de gelden die mevr. A op die rubriekrekening had gestort en die derhalve als derdengelden moesten worden beschouwd, voor eigen doeleinden aan te wenden zonder medeweten of toelating van mevr. A (waarbij kan opgemerkt worden dat de handeling van mr. X strafrechtelijk als diefstal, minstens als gebruiksdiefstal of oplichting dan wel misbruik van vertrouwen zouden gekwalificeerd worden);

- door derden gelden niet door te storten aan de juiste bestemming en in tegendeel aan te wenden voor eigen doeleinden.

d]

Art. 134 Codex Deontologie voor Advocaten:

"De advocaat maakt de derden gelden zo spoedig mogelijk over aan hun bestemming."

- door zonder aanvaardbare reden mevr. A ervan te overtuigen gelden die haar toekwamen en die zij zelf had ontvangen op een rubriekrekening van mr. X te storten en deze gelden niet op haar eerste verzoek aan haar terug te storten;

- door derden gelden niet ten spoedigste door te storten, o.a. omdat zij niet aan de juiste bestemming waren overgemaakt of waren aangewend voor eigen doeleinden."

Deze feiten worden u ten laste gelegd als een inbreuk op de eer van de Orde van Advocaten en op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

Bestreden beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te, 1^e kamer, van 17 februari 2021:

De tuchtraad heeft op 17 februari 2021 in eerste aanleg en op tegenspraak de tuchtvervolgung toelaatbaar verklaard en de omschreven tenlasteleggingen bewezen verklaard en aan mr. X als tuchtsanctie de schrapping opgelegd, op volgende overwegingen en gronden:

“De feiten worden door mr. X niet betwist.

De tuchtraad tilt zwaar aan de ten laste gelegde, bewezen en niet betwiste feiten.

Uit het voorliggende dossier blijkt dat mr. X systematisch gelden, bestemd voor zijn cliënten, heeft aangewend voor eigen doeleinden, waarbij de cliënten werden voorgelogen of in het ongewisse gelaten.

Het aanwenden voor eigen doeleinden van gelden die voor de cliënt zijn bestemd, zonder medeweten van de cliënt, dewelke cliënt dan nog wordt voorgelogen en opzettelijk misleid, vormt een zeer ernstige inbreuk op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep ten grondslag liggen.

Financiële problemen in hoofde van de betrokken advocaat kunnen en mogen op geen enkele manier dergelijke ongeoorloofde en ondeontologische handelswijze verrechtvaardigen.

De tuchtraad meent dan ook dat ten laste van mr. X de zwaarste sanctie te moeten uitspreken, met name de schrapping.”

Deze beslissing werd per aangetekende brief van 18 februari 2021 (postdatum) betekend aan mr. X.

Hoger beroep van mr. X:

3.

Mr. X heeft tegen de voormelde op tegenspraak gewezen beslissing hoger beroep ingesteld bij aangetekende brief van 4 maart 2021 (postdatum).

Beoordeling:

4.

Het hoger beroep van mr. X werd regelmatig naar vorm en termijn ingesteld en is ontvankelijk.

Het hoger beroep is beperkt tot de tuchtsanctie op zich, waarvan mr. X meent dat deze te zwaar zou zijn.

Mr. X betwist ook in beroep de tenlasteleggingen niet en beoogt met het hoger beroep dat, rekening gehouden met bijzondere omstandigheden die volgens hem tot de feiten hebben geleid, er in beroep een mildere sanctie zou worden uitgesproken.

Op de terechtzitting van de tuchtraad van beroep op 12 oktober 2021 en zoals verwoord in de door zijn advocaat ter zitting neergelegde pleitnota, wordt door mr. X omstandig uiteengezet dat hij sedert 2015 ernstige hartproblemen kent met meerdere zware operaties en ingrepen. Hij legt meerdere medische attesten desbetreffende voor.

Door mr. X wordt aangevoerd dat hij op dit moment al een zware prijs zou hebben moeten betalen waar de balie, de magistratuur en zijn omgeving op de hoogte zouden zijn van de voormelde tuchtbeslissing, waardoor hij heel wat mensen, voornamelijk advocaten, niet meer zou horen of zien of waardoor deze naar hem toe heel koel en afstandelijk zouden doen en waardoor hij dan ook zou hebben beslist om de balie te verlaten en het kantoor (handelsfonds bv D) aan zijn rechterhand mr. G over te laten. Daarbij zou hij vanop de achtergrond het kantoor

blijven helpen waar nodig en kan. Zijn 2 dochters zouden momenteel rechten studeren en hij wil zeker hun toekomst niet hypothekeren.

Mr. X houdt voor dat hij de stafhouder van de balie hiervan op de hoogte heeft gebracht en dat zijn opvolger en het kantoor-team hier volledig achter zouden staan.

Mr. X voert tevens aan dat hij op 25 mei 2021 alle details van de derdenrekening voor de periode 2016-2020 zou hebben overgemaakt aan de stafhouder en de onderzoeker, alsook dat hij duiding zou hebben gegeven met bewijsstukken (facturen, overschrijvingsformulieren en dadingen), waaruit volgens hem zou blijken dat elke cliënt zou zijn terugbetaald, op enkele duizenden euro's na en waarvoor sindsdien het nodige zou zijn gedaan. Hij wil aantonen dat niemand nog geld tegoed heeft van hem of zijn kantoor.

Hij verklaart zich bereid alle eventuele vragen of opmerkingen hierover vanuit de balie tegemoet te komen, eventueel met een boekhoudkundig onderzoek op zijn kosten en vraagt verdaging van de zaak in afwachting van de overdracht van het handelsfonds bv D.

Mr. X zou intussen weglating vragen van de balie.

Hij beseft dat hij zwaar in de fout is gegaan en zegt dat hij zijn sanctie waardig zal dragen, doch dat hij niet als een geschrapte advocaat de balie wil verlaten.

Volgens mr. X zijn er verzachtende omstandigheden die het niet opleggen van de schrapping zouden kunnen rechtvaardigen, meer bepaald zijn – tot voor de feiten – blanco tuchtrechtelijk verleden.

De tuchtraad van beroep kan mr. X in één en ander niet volgen.

De medische problemen en zorgen, de voorgenomen overlating van het kantoor en aanvraag tot weglating van de balie, de studies van de kinderen, de terugbetaling van de betreffende derden aan de cliënten, de bereidheid om op alle vragen te antwoorden en boekhoudkundig onderzoek te laten voeren en het blanco tuchtrechtelijk verleden, zijn geenszins van aard iets te kunnen afdoen van de passende, evenwichtige en op de juiste gronden en overwegingen door de tuchtraad aan mr. X als tuchtsanctie opgelegde schrapping.

De tuchtraad van beroep tilt bijzonder zwaar aan de ten laste gelegde, bewezen en niet betwiste feiten zoals hoger omschreven. Mr X heeft zijn cliënt mevrouw A voorgelogen of in het ongewisse gelaten en opzettelijk en met valse voorwendsels misleid, terwijl hij ondertussen de voor zijn cliënte bestemde gelden zonder diens medeweten heeft aangewend voor eigen doeleinden. Ook bij het terugvragen van de gelden door zijn cliënte werd opnieuw gelogen over de redenen waarom die gelden zagezegd niet meteen konden worden teruggestort.

De door mr. X voormelde omstandigheden kunnen op geen enkele wijze verantwoorden of verschonen dat als advocaat en vertrouwenspersoon gelden die voor de cliënt zijn bestemd worden aangewend voor eigen doeleinden, zonder medeweten van de cliënt, die dan nog eens daarover wordt voorgelogen.

Dit vormt een zeer ernstige inbreuk op de eer van de Orde van Advocaten en op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep ten grondslag liggen.

Financiële problemen in hoofde van mr. X, ook al zouden die eventueel te wijten zijn aan medische problemen en zorgen, wat hier zelfs niet wordt aangetoond, kunnen en mogen op geen enkele manier dergelijke ongeoorloofde en ondeontologische handelswijze, waarbij ernstig de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van de advocatuur wordt aangetast, verrechtvaardigen.

Ook de tuchtraad van beroep meent dan ook dat ten laste van mr. X de zwaarste sanctie passend is, met name de schrapping, zoals terecht geoordeeld door de tuchtraad in de bestreden beslissing en bevestigt deze.

**BESLISSING VAN
DE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN:**

De rechtspleging is verlopen in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Advocaat-generaal J heeft omwille van de omstandigheden van de zaak mondeling ter terechtzitting advies gegeven.

Het hoger beroep van mr. X is ontvankelijk doch ongegrond.

De kosten worden ten laste gelegd van mr. X, overeenkomstig artikel 460, laatste lid, Gerechtelijk Wetboek te bepalen op nihil.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

L. Thabert, voorzitter, en de assessoren L. Savelkoul, S. Wens, P. De Jaegere en D. Peeters

L. Savelkoul

S. Wens

D. Peeters

P. De Jaegere

Waren aanwezig bij de uitspraak:
Luc Thabert, voorzitter
Ludwig Evens, secretaris

L. Evens

L. Thabert